

РЕШЕНИЕ

№ 7666

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8089** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. Г. срещу решение от 04.06.2021 г., постановено по НАХД № 3801/2021 г. по описа на Софийски РС/96, с което е потвърден електронен фиш серия К № 3647499/2020 г., издаден СДВР, с който на жалбоподател е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лв. на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП) за нарушаване на чл. 21, ал. 1 от същия закон

Касаторът излага бланкетното оплакване, по което се е произнесъл въззивен съд, а жалбата е идентична с дописване на адресата АС, ако това изобщо може да се приеме за „Административен съд“. Няма конкретизирани оплаквания, но се приема, че има подадена в срок жалба срещу решението на СРС.

Ответникът по касация – не взема отношение.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна и заявява, че решението на районния съд следва да бъде потвърдено.

Касационната жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице и в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и събраните по делото доказателства, съобрази доводите и становищата на страните и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Решението е правилно.

Съгласно чл. 63, ал. 1 от ЗАНН първоинстанционното решение подлежи на касационно оспорване на основанията, предвидени в НПК. В чл. 348, ал. 1 от НПК са изброени 3 касационни основания: нарушен е закона, допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила или наложеното наказание е явно несправедливо. Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно. От което по аргумент на противното следва, че за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от първоинстанционния съд и за явна несправедливост на наложеното наказание Съдът ще следи, само ако са били изложени в жалбата като касационни основания.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка. Съдът е възприел фактическата обстановка и е изградил вътрешното си убеждение въз основа на всички събрани доказателства, ценейки ги в тяхната съвкупност. По отношение на правилно и законосъобразно установената фактическа обстановка касационният състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към мотивите на районния съд.

Съобразявайки така установената фактическа обстановка, СРС е постановил правилно решение, с което е потвърден процесният електронен фиш. Настоящият съдебен състав намира за обоснован извода на районния съд, че законосъобразно е ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя. Според настоящата инстанция материалният закон е приложен правилно от административно-наказващия орган и районния съд, като последния е изложил подробна мотивировка, противно на изложението във въззивната жалба, което се цени като прецизност при постановяване на обжалваното съдебно решение. Вмененото нарушение - както и районния, така и настоящия съдебен състав приема, че е обективно извършено, съставомерно и доказано по изискуемия несъмнен начин.

Районният съд правилно е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на оспорения от санкционираното лице електронен фиш. От приобщените по делото писмени доказателства става ясно, че е налице приложение на предварително определена процедура, установена в цитирания подзаконов нормативен акт - Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. на МВР. Следва да се изтъкне, че посочената наредба детайлно регламентира реда за използване мобилните системи за видеоконтрол. Използваното техническо средство, при установяване на нарушението функционира без намеса на контролен орган, т. е. същото отговаря на изискванията към техническите средства по чл. 165, ал. 2, т. 7 ЗДвП (редакция към датата на деянието), съгласно даденото от върховната съдебна инстанция тълкуване и заложените критерии в ТР № 1 от 2014 г. на ВАС. Поради това за установеното чрез използваното техническо средство нарушение, е приложим специалният ред за реализиране на административно-наказателна отговорност чрез издаване на електронен фиш.

Процесният електронен фиш е издаден в съответствие с изискванията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като съдържа всички задължителни реквизити, изброени изрично и изчерпателно в изречение второ на посочената разпоредба, а именно: данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. В процесния електронен фиш ясно е отразено, че жалбоподателката е управлявала моторното превозно средство със скорост 86 км/ч при разрешена такава за мястото при ограничение от 50 км/ч.. Описано е, че превишаването на скоростта е с 33 км/ч и че е осъществено на пътен участък в населено място, при законово определена скорост на движение 50 км/ч. Описано е текстово, че техническото средство, с което е установено нарушението е било насочено към [населено място], както и че е отчетен толеранс от 3 km/h в полза на водача. Цифрово е посочено, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В тази насока напълно неоснователни са възраженията на касатора, че не е установено дали превишаването на скоростта е осъществено на място, където е установено нарушението с АТСС. По безспорен начин се установява, че разположението на системата за видеонаблюдение на пътния участък е в широкия Център на града, а е известно, че ограничението на скоростта е от 50 км/ч, задължителна за всички автомобили. Това изрично е вписано както във фиша, така и в изготвения протокол съгласно чл. 10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015 г. Ето защо посоченото във фиша място на нарушението попада в зоната на действието на въведеното по закон ограничение на скоростта от 50 км/ч. Наличието на този знак променя общото ограничение, въведено е чл. 21, ал. 1 от ЗДвП за движение по автомагистрала, което по несъмнен начин потвърждава и визираната от издателя на фиша правна квалификация на нарушението, като такова по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. В тази връзка липсва твърдяното процесуално нарушение, нарушаващо правото му на защита. Лицето е узнало за какво нарушение е санкционирано и въз основа на какво свое противоправно поведение.

Съгласно чл. 189, ал. 15 от ЗДвП снимковия материал, изготвен с техническо средство или система, заснемаща или записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява годно веществено доказателствено средство в административно-наказателния процес. Посочената в приложените снимки от хвидеоклип, заснет със АТСС, установяват скорост от 86 км/ч, с която се е движел автомобилът на жалбоподателя към момента на констатиране на нарушението, е точно измерената от автоматизираното техническо средство. В ЕФ коректно е приспадан в полза на нарушителя толеранса от допустимата техническа грешка при измерването на скоростта, като същата е редуцирана на 86 км/ч, като е конкретизирана и разликата между засечената и разрешената скорост - 36 км/ч. Обосновано районният съд е отбелязал, че в ЕФ изрично е посочена, не измерената скорост, а установена стойност на скоростта след приспадане на максимално допустимата грешка за съответния тип АТСС, при отчетен в системата толеранс, като по този начин скоростта, с която касатор е превишил ограничението на скоростта на движение е 33 км/ч.

Касационният състав намира, че обжалваното решение е правилно и не са налице

наведените касационни основания за неговата отмяна. От всички приложени доказателства по делото по безспорен начин се установява извършването на вмененото нарушение. Извършилото нарушение лице е идентифицирано по безспорен начин, тъй като отговорността е предвидена за жалбоподателя, доколкото автомобилът е негова собственост и не е подадена декларация, в която да е посочено конкретно лице, което да е управлявало автомобила. По ясен и разбираем начин в електронния фиш е посочено мястото на осъществяване на нарушението.

Предвид изложеното обжалваното решение, като валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон, следва да бъде оставено в сила.

Разноски не се претендират от ответника по жалбата, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, XX касационен състав на Административен съд София - град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.06.2021 г., постановено по н.а.х.дело № 3801/2021 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.